

Γιώτα Κριλή: Ο τελευταίος γεωργός

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Μέρος 31ο

Χειροκροτήματα, επευφημίες. Ο κύριος Αρτέμης ήπια ακόμη μια γουλιά και συνέχισε.

Έχω να πω ακόμη μια συμβουλή για τη νύφη μας. Να τον προσέχει το Στέλιο μας και να μην τον ξεσυνερίζεται όταν τον πιάνουν τα νευράκια του γιατί είν' το στερνοπούλι μας και τον είχαμε κακομαθημένο. Να ζήσετε ευτυχισμένοι και να κάνετε πολλά παιδάκια!

Ήπια ακόμη μια γουλιά και κατέβηκε χορεύοντας ο Αρτέμης, ενώ στο βήμα ανέβηκε ο κύριος Παπαναστασίου. Ψηλός, λιγνός και ωραίος με μαύρα εκφραστικά μάτια στα χρόνια του Χριστού. Η επιβλητική του παρουσία απέσπασε την προσοχή όλων.

– Έχουμε σήμερα την τιμή και τη χαρά να γιορτάζουμε τη σύζευξη δύο έξοχων νέων, γέννημα και θρέμμα της Αρκαδικής γης, του Στέλιου και της Νικολέτας. Είναι και οι δικές μου ρίζες αρκαδικές, παρότι δεν έχω ζήσει στο Λεβίδι. Και ομολογώ ότι το Στέλιο, που είναι δεύτερος εξάδερφός μου, τον γνώρισα φέτος για πρώτη φορά και ανακάλυψα ότι έχουμε τα ίδια ιδανικά, τις ίδιες προοδευτικές ιδέες και τον ίδιο διακαή πόθο να συμβάλουμε στην αλλαγή αυτής της διεφθαρμένης κοινωνίας ώστε να ευδοκιμήσει η δημοκρατία, η δικαιοσύνη και η ελευθερία στην πατρίδα μας. Νιώθω τυχερός που ένας νέος με ιδανικά και οράματα σαν το Στέλιο είναι σήμερα γραμματέας μου και το δεξί μου χέρι στον αγώνα που κάνουμε για μια καλύτερη ζωή. Αγαπητά μου εξαδέλφια, Στέλιο και Νικολέτα, συγχαρητήρια για το γάμο σας και να είσατε πάντα ευτυχισμένοι. Βίον ανθόσπαρτον!

Έπειτα πήρε το λόγο ο πατέρας της νύφης.

– Αγαπητοί συμπέθεροι, φίλοι, συγγενείς και φίλτατα παιδιά μου, Νικολέτα και Στέλιο. Είμαι κατασυγκινημένος από χαρά για τούτον το γάμο. Μολονότι είμαι πρόεδρος στο Αηδονοχώρι, μειονεκτώ στην εκφώνηση ομιλιών και σας ζητώ συγγνώμη. Μάλιστα, μάρτυρας είναι και ο γαμπρός μας ο Στέλιος. Όταν υπηρετούσε στο σχολείο του χωριού μας, μου σύντασε τις επίσημες ομιλίες μου. Χαίρομαι που έγινε γαμπρός μας και θα με βοηθάει σε ώρα ανάγκης. Θα δώσω το λόγο στον αδερφό μου τον Ηρακλή που είχε την προστασία της Νικολέτας για πολλά χρόνια και την φρόντιζε σαν πραγματικός πατέρας.

– Ευχαριστώ, αδερφέ Γιώργη, και σου είμαι ευγνώμων που η Νικολέτα έμεινε μαζί μας όλα αυτά τα χρόνια. Είναι μια άξια, συνετή και χαρισματική κόρη. Αδερφέ, είχες μεγάλο καημό για τις έξι θυγατέρες σου. Όμως η θεία πρόνοια βοήθησε και έχουν ήδη τακτοποιηθεί οι πέντε. Μάλιστα, οι τρεις σχεδόν χωρίς προίκα. Τη Σταυρούλα μας την έκλεψε ο γαμπρός. Παρότι, κάποιος ισχυρίζεται ότι εκείνη έκλεψε το γαμπρό, η ουσία είναι ότι δεν πήρε προίκα. Ούτε η Διαμάντω πήρε προίκα. Είχε τέτοιο σεβντά ο Μαστροπάν και δεν νοιάστηκε για την προίκα. Και απ' ό,τι γνωρίζω ούτε ο καινούριος γαμπρός μας έχει ζητήσει προίκα. Λοιπόν, να

πιούμε στην υγεία σου αδερφέ, και να ευχηθούμε καλή ζωή στους νεόνυμφους. Τώρα, έχει το λόγο ο γαμπρός.

– Σεβαστοί μας γονείς, αγαπητοί συγγενείς και φίλοι, εγώ και η Νικολέτα σας ευχαριστούμε από καρδιάς για την παρουσία σας και τη συμμετοχή σας στη σημερινή χαρά του γάμου μας που είναι το θεμέλιο της μελλοντικής μας ζωής και οικογένειας. Ευχόμαστε να έχουμε για πάντα την αγάπη σας και τη φιλία σας.

Ξέσπασαν θερμά χειροκροτήματα και επευφημίες. Έπειτα κίνησε το τραγούδι με κλαρίνα και βιολιά και κρητικές μαντινάδες. Η λύρα του καπετάν Ροκάκη λάλησε με περίσσιο κέφι. Άναψε ο χορός και χόρεψαν με νάζια όλους τους παραδοσιακούς χορούς και τις ποικιλίες τους. Μετά τα μεσάνυχτα ήρθε μια στολισμένη άμαξα και πήρε τους νεόνυμφους. Δεν ήξεραν και κείνοι πού θα τους πήγαινε. Το ταξίδι του μέλιτος ήταν δώρο έκπληξης του Αλέξανδρου Παπαναστασίου.

*

Την άλλη μέρα έφυγαν και οι γονείς του γαμπρού και της νύφης για την Αρκαδία· ήταν η εποχή του οργώματος και βιάζονταν. Η ζωή ξαναγύρισε στον παλιό της ρυθμό στο κονάκι της εκτεταμένης οικογένειας με την αισθητή απουσία της Νικολέτας. Η Ερμιόνη έτυχε να βρει διαθέσιμο εκείνο το σπιτάκι που είχε μείνει και κείνη με τον Ηρακλή μετά το γάμο τους, στο διπλανό δρόμο, και το νοίκιασε. Η Μαρία την βοηθούσε να στήσουν το νοικοκυριό για τους νιόπαντρους. Θα τους έκαναν έκπληξη. Άνοιξαν το μπαούλο με τα προικιά και έστρωσαν το κρεβάτι με τα υφαντά σεντόνια και τις μάλλινες κουβέρτες. Φρόντισαν τα κουζινικά και κρέμασαν όμορφες κουρτίνες στα παράθυρα. Τελευταία άνοιξαν το κιβώτιο με το δώρο του Μαστροπάν. Βρήκανε ένα όμορφο εικονοστάσι. Είχε σκαλίσει στο ξύλο δυο περιστέρια, αγγελούδια, αστέρια και λουλούδια, και την υπογραφή «Μαστροπάν». Μέσα ήταν και η εικόνα της Παναγίας της Γλυκοφιλούσας. Ένιωσαν δέος και έκαναν το σταυρό τους. Το κρέμασαν στην είσοδο για να φυλάει το σπίτι. «Έγινε παλατάκι!» είπε η Μαρία όταν τέλειωσαν.

Το επόμενο Σάββατο, επέστρεψαν οι νιόπαντροι γαλήνιοι και ευτυχισμένοι. Ήταν όλοι τους περίεργοι να μάθουν πού πήγαν και πώς πέρασαν το ταξίδι του μέλιτος.

– Δεν πήγαμε πολύ μακριά, είπε ο Στέλιος. Όμως βρεθήκαμε σ' έναν άλλο κόσμο και ζήσαμε σαν σε παλάτι όλες αυτές τις μέρες. Είχα διαβάσει για το μέγα ξενοδοχείο «Ακταίον» στο Νέο Φάληρο αλλά δεν μπορούσα να φανταστώ τέτοια μεγαλοπρέπεια και τόση πολυτέλεια.

– Στο «Ακταίον»! αναφώνησε ο Ηρακλής.

– Μάλιστα, στο «Ακταίον». Πενταώροφο με 160 δωμάτια. Νομίζω ότι το έκανε εσκεμμένα ο ξάδερφός μου. Μου είχε πει: Σ' αυτό το μέρος, δεν θα

πάτε απλώς για ψυχαγωγία, θα αποκτήσετε και γνώσεις που θα σας βοηθήσουν να γνωρίσετε καλύτερα την κοινωνία που ζούμε.

– Μα 'ναι πανάκριβο. Εκεί συχνάζει η αριστοκρατία ακόμη και βασιλιάδες.

– Μετά το Σεπτέμβρη μειώνεται η τιμή κατά τα δύο τρίτα.

– Είναι παραδεισένιο. Σημαιοστολισμένο, με λουλούδια στην είσοδο και τις αίθουσες. Όμως για δυο μέρες που φύσαγε ζέφυρος μας έπνιξε μια απαίσια μυρωδιά. Λέγανε ότι είναι από τα εργοστάσια, πρόσθεσε η Νικολέτα.

– Ωραία περάσαμε στο παλάτι, αλλά τώρα νιώθουμε άστεγοι. Δεν σηκώνει άλλο να κάνουμε κατάχρηση της φιλοξενίας σας.

– Βεβαίως! Κάθε νιόπαντρο ζευγάρι θέλει το δικό του παλατάκι. Η Ερμιόνη έχει δει ένα σπιτάκι εδώ στο διπλανό δρόμο. Λοιπόν, να πεταχτούμε να το δούμε; πρότεινε ο Ηρακλής.

Κίνησαν όλοι μαζί. Η Ερμιόνη ξεκλείδωσε την πόρτα και μπήκαν. Η Νικολέτα κοίταζε σαστισμένη το μπαούλο που έμοιαζε με κείνο που έφεραν οι γονείς της. Αγκάλιασε μεμιάς την Ερμιόνη και έβαλε τα κλάματα.

– Δεν πειράζει αν δεν σας αρέσει, είπε ο Ηρακλής χαμογελώντας.

– Από τη χαρά μου κλαίω. Είναι μεγάλη η καλοσύνη σας, είπε η Νικολέτα σκουπίζοντας τα δάκρυά της.

– Πώς να σας ευχαριστήσω; ρώτησε ο Στέλιος μπαίνοντας στο νόημα. Η δική σας έκπληξη ξεπερνάει του ξάδερφου. Βρήκαμε στημένο νοικοκυριό. Σας είμαστε ευγνώμονες.

– Τι νομίζατε; Θα σας αφήναμε να πάτε μακριά;

– Έλα να δεις κάτι, είπε η Μαρία τραβώντας τη Νικολέτα από το χέρι.

– Τι όμορφο εικονοστάσι! Η Παναγία η Γλυκοφιλούσα! αναφώνησε η Νικολέτα και έκανε το σταυρό της.

– Αχ, ανεπανάληπτε Μαστροπάν! ανέκραξε ο Στέλιος συγκινημένος.

Η Νικολέτα χάιδε τα κλινοσκεπάσματα. Κράτησε ένα μαξιλάρι στην αγκαλιά της και αναστέναξε.

– Μανούλα μου, βασανισμένη. Πώς μπόρεσες; Τούτη την ταμητέλα την είχα πλέξει εγώ και την είχε φυλαγμένη!

– Έτσι είν' οι μανάδες, Νικολέτα μου, είπε η Ερμιόνη και κάθισε δίπλα της.

Τους βοήθησαν να μετακομίσουν και να συμπληρώσουν ό,τι έλειπε. Η κυρα-Μαρίκα έφερε ένα όμορφο καντήλι για το εικονοστάσι και το άναψε. Είχε μαζί της και το Σωκράτη και τον έβαλε να κάνει μια τούμπα στο κρεβάτι για να κάνει σερνικά παιδιά η Νικολέτα. Έκανε και η Μαρία μια τούμπα λέγοντας «Εγώ θέλω να κάνει κοριτσάκι». Γέλασαν χαρούμενοι.